

132 Пригледни на мене, и помилуй ма, каквото имашъ шбкычай камъ Оныа които Те шбкычатъ.

133 Подтвърди стъпките ми въ славото Твое: и да не бы ме шблададо никсе кеззакснѣ.

134 Избави ма ѿ насила челоувѣческѣи, и ще сохрاناвамъ заповѣдите Твси.

135 Иви лицето Твое надъ рабать Твоей, и навчи ма повелѣнїата Твси.

136 Потоцы водны изліаха очите ми, понеже не сохранавагъ законать Твоей.

Ц а д ѣ .

137 Праведенъ си, Господи, и прави сѣдсвѣте Твои.

138 Свидѣтелствата Твои, (които) си распредѣлилъ, правдына (сж) и превосходна истина.

139 Ревността ми ме поаде, защото завова-риха словесата Ти неприателите мои.

140 Словото Твое (е) весьма пречисто: за тека слугата Твой шбкыча го.

141 Жалакъ самъ и уничтоженъ: не завова-рихъ (сваче) заповѣдите Твси.

142 Правдата Твоя (е) правда во вѣкъ, и законъ Твой истина.

143 Скорби и утѣсенїа намѣриха ме: заповѣдите Твои (сваче сж) радость моя.

144 Свидѣтелствата Твси (сж) правдына во вѣкъ: вразуми ме и ще живѣемъ.

К о ф ъ .

145 Извикахъ со сичко сърдце: послышай ме, Господи, (и) ще учывамъ повелѣнїата Твси.